

året. På den baggrund og på baggrund af regionalpolitikens centrale placering blev det besluttet at sætte arbejdet med distrikssammenlægninger i bero.

Skov- og Naturstyrelsen er således ikke i gang med en organisatorisk reform.

Spm. nr. S 622

Til miljø- og energiministeren (24/11 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, om han agter at tage initiativ til en ændring af muligheder for offentlig adgang til statskovdistrikternes naturområder?«

Svar (5/12 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er et overordnet mål for Skov- og Naturstyrelsens forvaltning af de statslige arealer, at friluftslivet gives de bedst mulige vilkår.

Styrelsen vurderer løbende betydningen af befolkningens adgang og søger til stadighed at forbedre adgangsmulighederne. F.eks. i forbindelse med anlæg af stier, P-pladser m.v. finder der en kanalisering sted af den faktiske færden, bl.a. således at også sårbare naturområder kan opleves uden samtidig at blive belastet unødigt. Det er forholdsvis sjældent, at der er behov for at fastsætte indskrænkninger i den adgang, offentligheden har til disse områder ifølge naturbeskyttelseslovens almindelige adgangsregler for offentlige arealer.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der – som led i regeringens ønske om at give befolkningen de bedste muligheder for at opleve naturen – er ved at blive nedsat et regeludvalg, der har til hovedopgave at tage stilling til, om der er behov for at ændre de regler, der har betydning for befolkningens adgang til naturen. Det er efter kommissoriet ikke udelukket, at udvalget kan komme med anbefalinger, der også berører adgangen til de arealer, som Skov- og Naturstyrelsen forvalter.

Spm. nr. S 623

Til miljø- og energiministeren (24/11 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke sanktionsmuligheder et amt i medfør af miljøbeskyttelsesloven har over for kommuner, der ikke overholder den af amtet udstedte udledningstilladelse?«

Begrundelse

Ministeren oplyser i sit svar på spørgsmål nr. S 434 af 10. november 2000, at amterne i medfør af miljøbeskyttelsesloven har pligt til at skride ind over for kommunale udledninger, der er i strid med amtets udledningstilladelse.

Svar (1/12 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Når tilsynsmyndigheden konstaterer et ulovligt forhold, er grundreglen jf. miljøbeskyttelsesloven § 68, at tilsynsmyndigheden skal sørge for, at der sker en lovliggørelse. Dette skal ske, enten ved at det ulovlige forhold bringes til ophør, eller ved at den nødvendige tilladelse meddeles.

Tilsynsmyndigheden vil normalt ved første gangs overtrædelse af et vilkår i en udledningstilladelse meddele en indskærpelse. Indskærpelsen kan betragtes som en skriftlig påmindelse om, at de i tilladelsen fastsatte vilkår skal overholdes og såfremt forholdene ikke lovliggøres indenfor en fastsat frist, vil næste skridt være en politianmeldelse.

I § 69 er angivet de administrative håndhævelsesmidler, som tilsynsmyndigheden generelt set kan tage i anvendelse i sådanne situationer.

- Tilsynsmyndigheden kan i den forbindelse:
- forbyde fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden fjernet,
 - påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand,
 - lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet.

Tilsynsmyndighedens administration af de nævnte håndhævelsesmidler skal ske med udgangspunkt i det almindelige, forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. I forhold til for ek-